

Posudek vedoucího bakalářské práce

Kristýna Slouková

Tiskárna a vila Aloise Landfrase v Jindřichově Hradci

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Studentka Kristýna Slouková si za téma své bakalářské práce zvolila pozoruhodnou památku měšťanského mecenátu počínající moderní doby, a sice budovu tiskárny a celek vily se zahradou úspěšného jindřichohradeckého podnikatele Aloise Landfrase z počátku 19. století.

Relativně rozsáhlá práce se dozývá mnoha různorodých oblastí, přičemž hlavní akcent vždy leží na vytyčeném tématu klasicistní architektury budov a původního vzhledu unikátní zahrady. Práce má rovněž kulturně-historický nádech, když jsou vedle stavebníka a stavitele zmíněny jednak společenské aktivity, související s probíranou architekturou, a jednak vysvětlovány i ideové souvislosti s podobnými realizacemi v blízkém i vzdálenějším okolí.

Za velmi zajímavé považuji v první části práce pasáže, věnující se jak osobnosti Aloise Landfrase a jeho rodinnému zázemí, tak především pak úseky o staviteli Josefu Schafferovi. O něm podle autorčiných slovo toho není příliš známo, takže se zde otevírá zajímavé badatelské téma.

Ani jedna z probíraných architektur není dochována ve zcela původním stavu, budova vily dokonce vykazuje velmi razantní proměny z počátku 20. století, takže autorka hojně využívala historické fotografie. Přesto se v materiálu neztratila a dokázala vystihnout podstatné momenty všech tří realizací (tedy tiskárny, vily i zahrady). Právě vile a zahradě je věnována největší pozornost.

V souvislosti se stavební historií vily autorka upozornila na nesrovnalost mezi obvykle uváděným datem počátku její výstavby a údajem z archivního záznamu o položení základního kamene, snad právě k vile. Mezi literaturou uváděnými daty 1825/26 by pak oproti záznamu (1835) leželo celých deset let. Zřejmě bude nutné tuto informaci ještě ověřit a potvrdit i jinak než archivně. Autorka zde opět naráží na pozoruhodný deziderát bádání.

Velmi podrobně jsou pak popsány jednotlivé části zahrady, připomenut je i jejich původní vzhled, někdy jejich funkce. Důležitá je dále kapitola o inspiračních zdrojích Landfrasovy zahrady, v níž autorka zpochybňuje někdy uváděnou stavebníkovu cestu do Itálie a příklání se realističtější ke zprostředkovanému poznání středomořských vzorů z literatury, k níž měl majitel slavné tiskárny přirozeně relativně snadný přístup. Studentka dále zajímavým způsobem vykládá vztah jednotlivých prvků jindřichohradecké realizace ke vzorům v předchozích epochách. Zamýšlí se rovněž nad absencí výraznějšího vodního prvku v zahradě a vysvětluje ji věcně z hlediska geologických podmínek. Trochu zkrátka vychází nakonec závěrečná pasáž o vzorech Landfrasovy zahrady v západních realizacích tohoto typu. Vzhledem k náročnosti a malé probádanosti tématu lze ovšem tuto problematiku chápat jako vhodnou látku dalšího autorčina bádání.

Celkově hodnotím bakalářskou práci Kristýny Sloukové kladně především pro schopnost pracovat s relativně obtížným a nepříliš „typickým“ tématem dějin architektury střízlivě a s přesahem do lokální kulturní historie. Autorka rovněž upozornila na závažné dezideráty bádání k vybrané problematice.

Předkládanou práci proto rozhodně **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Dne 25. června 2013

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.